

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 11.04.1984, sp. zn. 11 To 20/84, ECLI:CZ:NS:1984:11.TO.20.1984.1

Číslo: 27/1985

Právní věta: Jestliže bylo z podniků veřejného stravování nebo pohostinství odcizeno zboží před tím, než bylo jakkoliv zpracováno nebo než byly poskytnuty při jeho použití příslušné služby, způsobená škoda se vypočítává v maloobchodních cenách bez obchodní příirážky.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 11.04.1984

Spisová značka: 11 To 20/84

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Rozkrádání majetku v socialistickém řízení, Škoda

Předpisy: 140/1961 Sb. § 132 odst. 1 písm. a
§ 132 odst. 2 písm. c 137/1973 Sb. § 63 odst. 5
§ 67 odst. 1
§ 67 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 27/1985 sb. rozh.

Jestliže bylo z podniků veřejného stravování nebo pohostinství odcizeno zboží před tím, než bylo jakkoliv zpracováno nebo než byly poskytnuty při jeho použití příslušné služby, způsobená škoda se vypočítává v maloobchodních cenách bez obchodní příirážky.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 11. 4. 1984 sp. zn. [11 To 20/84](#).)

Nejvyšší soud ČSR kromě jiného k odvolání obžalovaných J. K. a Z. B. zrušil rozsudek městského soudu v Praze ze dne 4. listopadu 1983 sp. zn. 3 T 14/83 ve výroku o náhradě škody a o uplatněných nárocích na náhradu škody sám znovu rozhodl. Jinak napadený rozsudek ponechal u těchto obžalovaných beze změny.

Napadeným rozsudkem městského soudu v Praze byli obžalovaní J. K. a Z. B. kromě jiného uznáni vinnými trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) odst. 2 písm. b), c) tr. zák. na tom skutkovém základě, že obžalovaný J. K. se v době od 21. srpna

1982 do 9. února 1983 dopustil celkem deseti dokonaných vloupání do různých prodejních zařízení socialistických organizací v Praze a jinde a odcizením peněz, zboží a odložených věcí pracovníků organizací způsobil škodu ve výši nejméně 85 711,58 Kčs a obžalovaný Z. B. v době od 21. srpna 1982 do 18. února 1983 celkem v devíti případech vloupání stejným způsobem způsobil škodu ve výši nejméně 93 094,- Kčs.

Z odůvodnění:

Městský soud v Praze vycházel při stanovení výše škody způsobené odcizením zboží z restauračních zařízení ze zásady, že tuto škodu je nutno vyjádřit v platných maloobchodních cenách bez obchodní přírážky. S touto zásadou je možno souhlasit, neboť jen maloobchodní cena zboží bez obchodní přírážky vyjadřuje v daném případě rozsah, v němž došlo ke skutečnému snížení majetkového stavu poškozené socialistické organizace.

Podle § 63 odst. 5 vyhlášky č. 137/1973 Sb. se maloobchodní ceny ve veřejném stravování tvoří na základě maloobchodních cen nakoupených a spotřebovaných výrobků nebo v případech stanovených příslušným cenovým orgánem na základě upravených maloobchodních cen (např. průměrováním); k těmto cenám se připočte stanovená obchodní přírážka. Podle § 67 odst. 1 cit. vyhlášky se obchodní srážky z maloobchodních cen a obchodní přírážky k maloobchodním cenám tvoří pomocí cenové kalkulace sestavené na základě nutných nákladů na oběh, popřípadě na další zpracování, a normativně určeného podílu obchodního rizika pro rozsah služeb vymezený kvalitativními podmínkami s připočtením zisku stanoveného pro obchodní organizace. Podle § 67 odst. 4 cit. vyhlášky se obchodní přírážky stanoví procentní sazbou, ve stanovených případech absolutní částkou na jednotku množství v členění podle skupin výrobků a služeb.

Z uvedeného je zřejmé, že obchodní přírážka vyjadřuje takovou část tzv. realizační ceny, jež je vázána na okolnosti, které v posuzovaném případě v době odcizení zboží ještě nenastaly. Pokud bylo toto zboží na skladě provozovny veřejného stravování, aniž bylo dále zpracováno nebo se fakticky stalo předmětem poskytovaných služeb, představuje obchodní přírážka kromě zisku i náklady, které na straně socialistické organizace ve skutečnosti dosud nevznikly. V podstatě totéž platí o zisku, jehož dosažení má podklad teprve ve zpracování zboží, v poskytnutí odpovídajících služeb apod. Jestliže by ovšem bylo předmětem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví zboží, které již bylo v provozovně veřejného stravování zpracováno nebo jímž byly poskytnuty příslušné služby (např. hotová jídla, rozlité nápoje apod.), bylo by na místě k vyčíslení způsobené škody použít tzv. realizačních cen obsahujících obchodní přírážku.

Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě bylo předmětem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví zboží před tím, než bylo jakkoli zpracováno nebo než byly s jeho použitím poskytnuty příslušné služby, bylo důvodné vyčíslení škody, která byla způsobena odcizením takového zboží, s použitím maloobchodních cen bez obchodní přírážky.

Způsob kontroly hospodaření napadených provozoven neumožňoval přesné zjištění jednotlivých druhů zboží, které obžalovaný odcizil. Městský soud v Praze proto zvolil při zjišťování maloobchodní ceny odcizeného zboží bez obchodní přírážky postup, při němž od tzv. realizačních cen odečetl korektiv používaný Českou státní pojišťovnou při náhradách škod způsobených odcizením zboží při vloupání do provozoven veřejného stravování. Také postup městského soudu v Praze je správný. Podle vyjádření České státní pojišťovny – generálního ředitelství je uvedený korektiv zprůměrovaným obchodním rozpětím, což za účinnosti vyhlášky č. 137/1973 Sb. představuje zprůměrovanou obchodní přírážku. Obžalovaní se při páčání posuzované trestné činnosti soustředili na odcizování alkoholických nápojů a cigaret, tedy takového zboží, které tvoří podstatnou část sortimentu, s nímž napadené provozovny hospodaří. Lze tedy považovat částky zjištěné odpočtem příslušného korektivu stanoveného v závislosti na příslušné cenové skupině každé provozovny od manka vyjádřeného v tzv.

realizačních cenách za částky, které v podstatě odpovídají výši způsobené škody v maloobchodních cenách.

Z uvedených důvodů se Nejvyšší soud ČSR ztotožnil se zjištěním, že obžalovaný J. K. se v době od 21. srpna 1982 do 9. února 1983 dopustil celkem deseti dokonaných vloupání do různých prodejních zařízení socialistických organizací a že přitom způsobil odcizením peněz, zboží a odložených věcí pracovníků příslušných organizací škodu ve výši nejméně 85 711,58 Kčs a poškozením napadených objektů škodu ve výši nejméně 7350,- Kčs. Obžalovaný Z. B. se v době od 21. srpna 1982 do 18. února 1983 dopustil celkem devíti takových vloupání a způsobil při nich odcizením peněz a zboží škodu ve výši nejméně 93 094,- Kčs a poškozením napadených objektů škodu ve výši nejméně 7224,80 Kčs.